

Abstrakt

Tato práce se zabývá způsobem, jakým lezení v Adršpachu a riziko s ním spojené formuje adršpašské lezecké tělo. Jejím cílem je přispět touto cestou k poznání člověka dobrovolně podstupujícího riziko pohledem antropologie těla. Vychází tak z teoretického směru sociologie rizika Stephena Lynga – edgework a navazujících výzkumů dalších autorů (West a Allin, Brymer, Laurendeau) a propůjčuje si pojem hrany jako klíčový koncept formování těla vystavovaného riziku. Toto tělo je potom utvářeno na antropologických základech konceptů vědomého těla Nancy Scheper-Hughes a Margaret Lock, tělesných způsobů pozornosti Thomase Csordase a habitu Marcela Mause. Významně se také opírá o již popsané lezecké tělo britských „adventure climbers“ Neilem Lewisem. Záměrem tohoto přístupu je propojení zmíněných teoretických směrů za účelem rozšíření vědění o lidském vnímání rizika a s ním spojené emoce strachu a představení těla čelícího nebezpečí ve vztahu k individualitě i sociálním vazbám. Poznatky o adršpašském lezeckém těle vychází z několikátýdenního etnografického a autoetnografického výzkumu v Adršpachu doplněného o devět hloubkových rozhovorů s místními lezci.